

LOTROVA ŽENA

Veľkonočná scénka pre dorast alebo mládež

Postavy: rozprávač, Sára, Mária, Rebeka, okoloidúci1, okoloidúci2, kňaz, apoštol Ján

Obraz 1 – V deň popravy

(*Odohráva sa na ulici. Na zemi sedí Sára, hlavu má v dlaniach a plače. Vedľa nej sedí jej priateľka Mária, hľadá ju, objíma a snaží sa utešiť. Počas obrazu po ulici prejdú dvaja okoloidúci a kňaz.*)

Rozprávač: V meste Jeruzalem žila žena menom Sára so svojím mužom. Boli by si žili šťastne, keby jej muž nebol stále nespokojný s tým, čo sa v ich krajine dialo. Nepáčilo sa mu, že Izraelci musia poslúchať Rimanov, že musia platiť vysoké dane a mnoho iných vecí. Svoj nesúhlas neraz verejne vyslovil, ba organizoval aj vzbury proti vrchnosti, až ho jedného dňa zatkli a za vzburu odsúdili.

Mária: (*Hľadá Sáru*) Sára, je mi to tak ľúto, tak veľmi ma mrzí, že tvojho muža dnes popravili. Som s tebou, neboj sa, nenechám ťa samú.

Sára: (*Hovorí pomedzi plač nešťastným hlasom*) Nemala som silu ísť tam. Nechcela som vidieť, ako ho mučia, ako ho pribíjajú na kríž, a ako zomiera. To... to by som nezvládla.

Mária: Rozumiem ti. Neplač, budem s tebou, vrátíme sa spolu domov.

(*Z jednej strany prichádzajú dvaja okoloidúci, pri sediacich ženách sa pristavia.*)

Okoloidúci1: (*Hovorí druhému*) Pozri, to je žena toho lotra, čo ho dnes ukrižovali.

Okoloidúci 2: (*Hovorí Säre*) Čo tu nariekaš žena? Mala si plakať, keď tvoj muž búril ľud, keď reptal proti vrchnosti, teraz už márne prelievaš slzy.

Sára: (*Nešťastne*) A či ja za to môžem? Koľko som ho prosila, nech si dá pokoj s tými vecami, ale čo ja... žena...

Okoloidúci1: Dobre mu tak. S takými buričmi treba spraviť poriadok.

Okoloidúci2: Presne tak.

(*Okoloidúci odídu a Sára sa opäť rozplače.*)

Sára: Ach, ja nešťastná! Čo len so mnou bude? Čo ja teraz sama bez muža?

Kňaz: (*Prichádza zo strany, kam predtým odišli okoloidúci*) Čo nariekaš, žena? Potrebuješ pomoc?

Sára: (*Zdvihne hlavu*) Muža mi zabili. Zostala som sama, nemám nikoho.

Kňaz: To je smutné, čože sa stalo tvojmu mužovi?

Mária: Ukrižovali ho. Bol to ten muž, čo bol popravený za vzburu.

Kňaz: (*Zarazene*) Ahá, ten burič. (*Pokračuje prísne k žene*) No, žena, bojím sa, že ti nepomôžem. Tvoj muž dostal spravodlivý trest a ty sa s tým musíš zmieriť. Konal proti zákonu a podľa zákona bol aj potrestaný, tak prijmi vôľu Najvyššieho Hospodina.

(*Odíde a Sára opäť skloní hlavu do dlani.*)

Obraz 2 – Doma

(Odohráva sa u Sáry doma. V miestnosti sú Sára a Mária. Sedia na zemi alebo pri stole. Počas obrazu príde kamarátka Rebeka.)

Rozprávač: Sára sa vo svojom žiali nemohla utíšiť. Milovala svojho muža, a aj keď bol večne nespokojný, nechcela, aby zahynul potupnou smrťou. Teraz jej bez neho bolo ťažko. Ešteže jej verná priateľka Mária bola vždy s ňou.

Rebeka: *(Príde k obom ženám; evidentne prichádza zvonka)* Šalom, sestričky, ako sa máte? Sára, ako sa držíš? *(Obráti sa na Sáru, tá však iba skloní hlavu do dlaní.)*

Mária: Zle. Sára stále plače. Chvíľu sa snaží na všetko zabudnúť, potom to zasa znova preberá a vyčíta si, že nebola pri mužovi v jeho poslednej hodine.

Sára: Nedokázala by som sa dívať na to, ako ho križujú.

Rebeka: Ak ťa to poteší, Sára, ja som tam bola. A videla som aj tvojho muža, aj tých ostatných.

Sára aj Mária: Akých ostatných?

Rebeka: No v ten deň ukrižovali okrem tvojho muža ešte jedného človeka a potom aj toho Ježiša z Nazareta.

Mária: Toho, čo robil tie divy a hovoril, že je Boží Syn?

Rebeka: Áno, toho. A tvoj muž sa s Ním na kríži zhováral.

Sára: *(Prekvapene)* Naozaj? O čom sa zhovárali? Vrav, počula si ich?

Rebeka: Áno, počula. Tvoj muž prosil toho Ježiša, aby si na neho spomenul, keď príde do Božieho kráľovstva.

Sára: A...? Čo povedal Ježiš?

Rebeka: Povedal mu, že ešte v ten istý deň budú obaja v raji. Sára, On to tvojmu mužovi sľúbil.

Mária: *(Nadšene)* To je úžasné, Sára, tvoj muž je v raji. Ten Ježiš iste vedel, čo hovorí. Vedť to bol mocný prorok.

Sára: *(Povzdychne si)* Keď ja neviem. Znie to príliš pekne na to, aby to bola pravda. Škoda, že som sa nikdy nezaujímal viac o toho Ježiša. Viem len, že uzdravoval chorých, a počula som ten krik, keď Ho všetci víтали v Jeruzaleme, ale viac neviem.

Mária: To by sa ale dalo napraviť. Vedť mal učeníkov.

Rebeka: Áno. A jeden z nich bol dokonca aj na Golgote. Tuším sa volá Ján. Môžem ho priviesť, nech nám o Ježišovi povie viac.

Mária: Áno, privedť ho. Možno aj Sára sa potom uľaví.

Obraz 3 – Jánovo svedectvo

(Odohráva sa znova u Sáry. Na scéne sedia najprv Sára s Máriou, neskôr príde Rebeka s Jánom.)

Rozprávač: A tak verná kamarátka Rebeka vyhládala muža menom Ján, ktorý bol učeníkom toho Ježiša Nazaretského, a priviedla ho k Sára.

Rebeka: *(Sama, prichádzajúc s Jánom, ho víta.)* Tadiaľto, pane, vitaj u mojej kamarátky.

Sára a Mária: *(Vstanú)* Vitaj, vzácny hosť, a posadť sa.

Ján: *(Spolu so ženami sa usadí)* Šalom a ďakujem, sestry. Čomu vďačím za toto pozvanie? Ako vám môžem pomôcť?

Mária: Tu moja priateľka Sára prišla pred niekoľkými dňami o muža. Zatkli ho, obvinili z buričstva a ukrižovali.

Ján: (*Súcitne*) To mi je ľúto.

Mária: V ten istý deň ukrižovali aj Ježiša Nazaretského a ty si bol pri Jeho kríži.

Ján: Áno, bol som tam až do konca a všetko sa mi vrylo hlboko do pamäti. Nikdy na to nezabudnem.

Mária: No a o to práve ide. Tvoj Majster vraj prisľúbil Sárinmu mužovi, že budú spolu v raji.

Rebeka: Presne tak, ja som to počula.

Ján: (*Obráti sa na Sáru*) Aha-a, tak to bol tvoj muž? Áno, tiež si na ten rozhovor pamätám.

Sára: Povedz mi presne, o čo šlo?

Ján: No tvoj muž sa obrátil k Majstrovi a prosil Ho, aby si na neho spomenul vo svojom kráľovstve. A Majster mu doslova povedal: Dnes budeš so mnou v raji.

Sára: No, ale čo to znamená? Kto bol vlastne tvoj Majster? Môže On niečo také sľubovať?

Ján: (*Usmeje sa*) Oj, veru môže. On nebol iba učiteľ a prorok. Bol to Boží Syn a mal moc nad všetkým.

Ženy: Nad všetkým?

Ján: Veru tak. Pochodil som s Ním mnoho miest a zažil kadečo. Keď nás schytila búrka na mori, Majster ju utišil. Keď v Naime zomrel jeden mladík, Majster ho vzkriesil. Keď pri Galilejskom mori potrebovali chlieb, Majster niekoľkými bočnikmi nasýtil tisíce ľudí. Keď na svadbe v Káne Galilejskej došlo víno, Majster ho získal z vody. Veru, bol to Boží Syn, aj more a vietor Ho poslúchali a smrť nad Ním nemala moc.

Sára: Znie to tak krásne. Tak rada by som verila, že môj muž je v raji, že sa má dobre, že večne žije!

Ján: Tak tomu ver. Majster mu to predsa sľúbil.

Mária: Lenže tvoj Majster umrel! A čo teraz s Jeho sľubmi?

Rebeka: Veru tak. Čo teraz?

Ján: (*Pozrie na všetky ženy*) Sestry, a vy ste to ešte nepočuli?

Ženy: Čo také?

Ján: Majster žije. Vstal z mŕtvych.

Ženy: (*Jedna cez druhú*) Čože? Ako je to možné?

Ján: Áno. Ráno po sobote vstal. Jeho hrob je prázdny.

Rebeka: Možno Ho niekto ukradol.

Ján: Nie. My sme Ho videli. Prišiel večer medzi nás a zjavil sa postupne aj viacerým bratom. On naozaj žije.

Sára: Ale... ak žije On, žije možno aj môj muž.

Ján: Veru tak. Majster žije a spolu s Ním žije každý, kto v Neho verí. Teda aj tvoj muž.

Sára: Ale môj muž nebol Jeho učeníkom, neveril v Neho. Mohol by teda napriek tomu večne žiť?

Ján: To nie. Ale on predsa Majstra stretol na kríži a to, že Ho prosil, aby si na neho vo svojom kráľovstve spomenul, znamená, že v Neho uveril, aj keď až v poslednej chvíli.

Mária: Tak to mal vlastne šťastie. Sára, veď keby ho popravili o deň skôr, vôbec by nemusel stretnúť Ježiša.

Ján: Veru tak. A vtedy by bol dôvod plakať. Ale teraz sa radujme, že Majster žije, že žije tvoj muž (*obráti sa k Säre*) a že my všetci máme ešte čas spoznať Majstra a uveriť v Neho.

Rozprávač: Sára tak našla pokoj, ba v jej srdci zavládla i radosť. Uverila, že Ježiš je Boží Syn a pochopila, že kto v Neho verí, žije večne. Dokonca bola Bohu vďačná, že jej muž v poslednej chvíli života stretol Ježiša. My ešte máme čas. Prijmeme preto vzkrieseného Ježiša, aby dal nádej večného života nám i našim blízkym. Urobme tak už teraz, lebo my by sme Ho v poslednej chvíli života stretnúť nemuseli.

Štefan Kiss